

triumf - v starovekom *Ríme* slávnostný *sprievod* na počesť víťazného vojvodu, ktorý rozšíril hranice a v bitke pobil najmenej 5000 nepriateľov; v sprievode vezená korisť a vedení zajatci; víťazný vojvoda za cisárskych čias mal nielen červený *plášť* ale aj si farbil tvár na červenú (pozri *farebná symbolika: farba červená*); pozri *Rímska ríša*

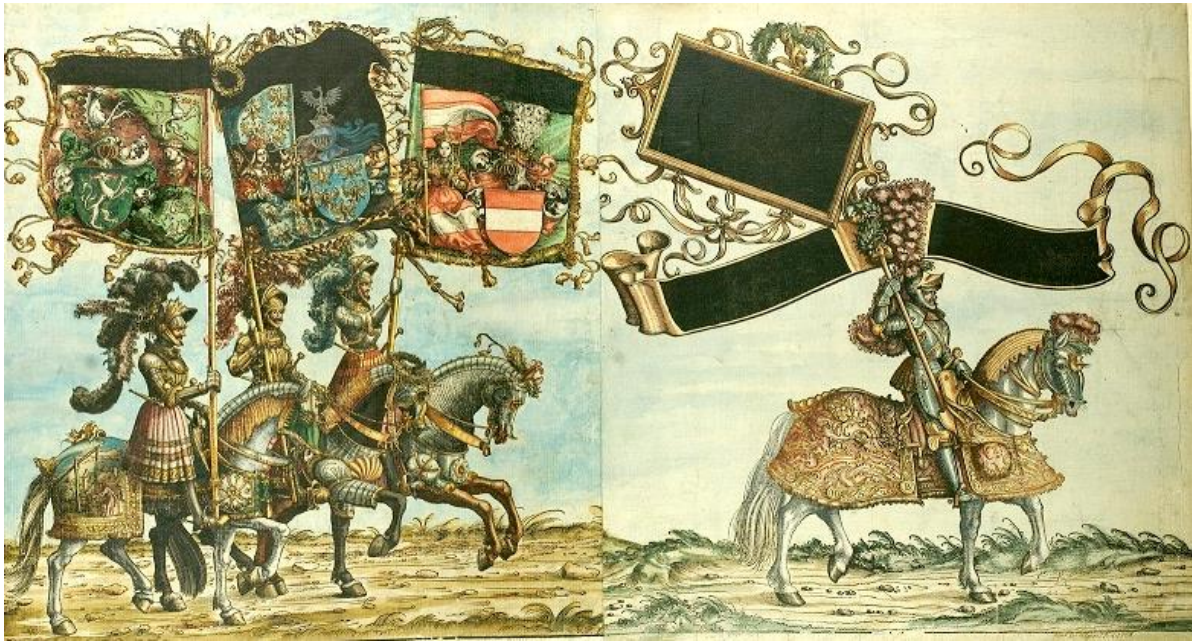
Scheggia: Triumf lásky (1486)

J. Duvet: Sláva Henriho II., kráľa Francúzska (1485- 1561)

P. van Coecke Aelst: Triumf slávy (16.st.)

H. Burgkmair st. Triumf cisára Maxmiliána (1526)

C. Giaquinto: Zrod slnka a triumf Bakcha (1762)

A. Pajou: Triumf Kybely (z cyklu štyri elementy: Zem)

G. Doré: Triumfujúci Saladin (19.st.)

Triumf Boha - (*Zjavenie Jána 4,6-8*); zrejme námet v rámci kapitoly *Sedmopečatná kniha: Oslava Boha stvoriteľa*; ikonograficky (spojenie *Maiestas Domini* a štyri šelmy z Danielovho videnia) odvodený z *Knihy Danielovej (7,7-17)*; pozri *štyri šelmy, apokalyptické motívy*

(4,6-8. Oslava Boha stvoriteľa). **Triumf Boha. Teofánia a štyri šelmy. Maiestas Domini** (Beatus Facundus, 1047)

(4,6-8. Oslava Boha stvoriteľa). **Triumf Boha** (Beatus Silos, 1109)

(4,6-8. Oslava Boha stvoritel'a). **Triumf Boha** (Beatus Huelgas, 1220)

triumf Krista - *Kristus triumfujúci*

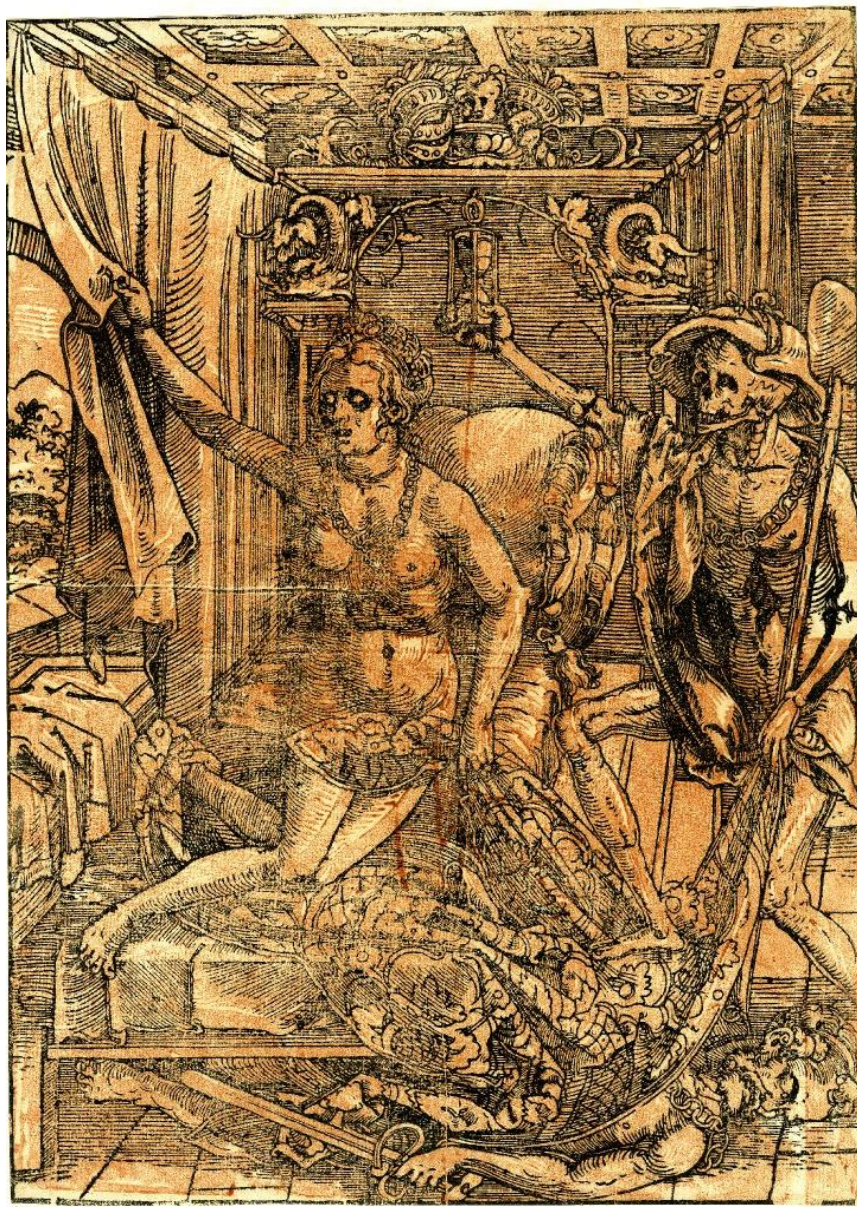
triumf smrti - Bergdolt: tematika smrti v dielach v období *čiernej smrti* (14.st.); do výtvarného umenia a literatúry sa dostáva už pred rokom 1348, keď *mor* preniká do Európy; námety ľudí všetkých stavov a oboch pohlaví bezstarostne sa oddávajúcich rozkošiam života, záhaľke alebo naopak honbe za pozemskými statkami, zatiaľ čo nablízku striehne *smrť* (zvyčajne v podobe *kostlivca*); *Traja žijú a traja mŕtvi*

pozri ars morendi, cursus mundi, dance macabre, Et in Arcadia ego, Gloriam finis mundi, chorea machabaetorum, corona triumphalis, imago mortis, In ictu oculi, memento mori, obrazy smrti, sapientia morendi, tanec smrti, triumph smrti, Vanitas

<http://blogs.gettv.edu/iris/medieval-reading-for-our-favorite-game-of-thrones-characters/>

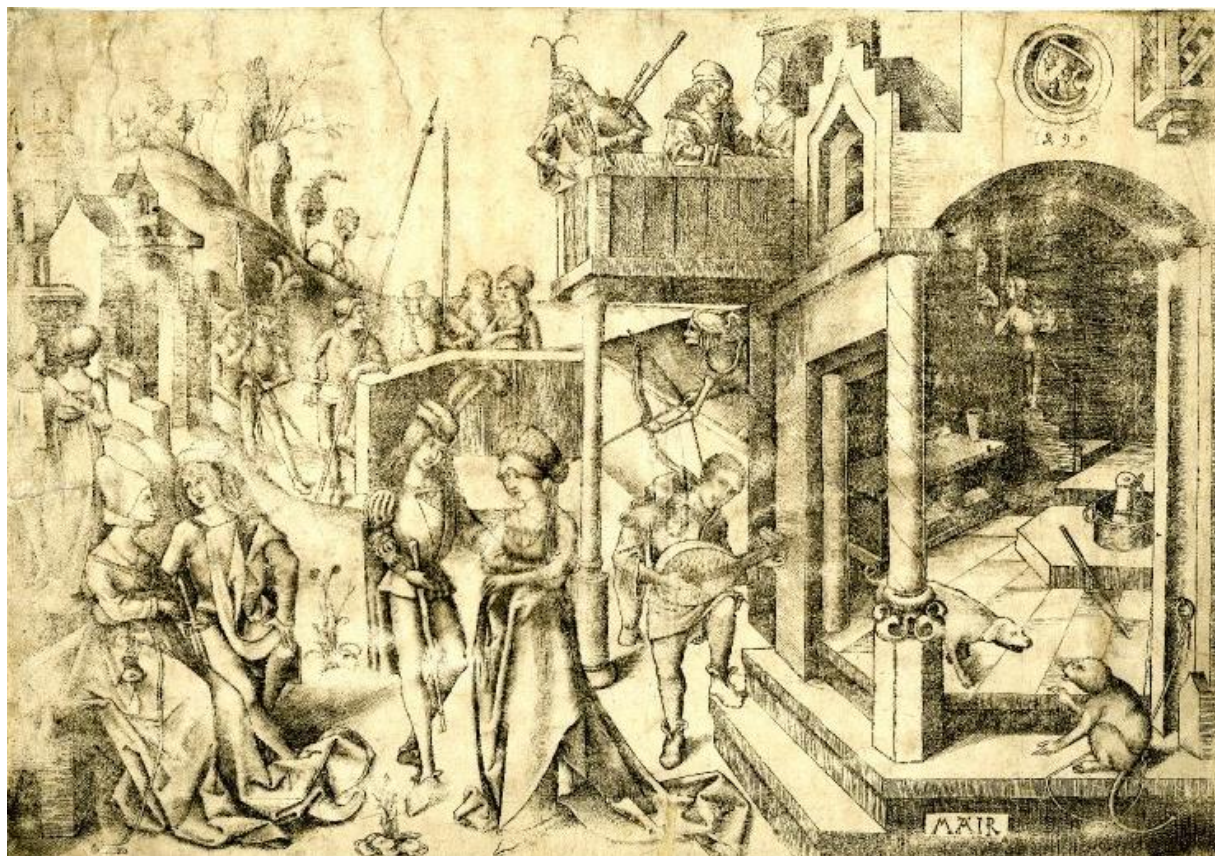
A. di Cion di Arcangelo: Triumf smrti (fragment fresky, bazilika Santa Croce, Florencia, 1350)

Neznámy autor, Laroon Marcellus II (tlač): Smrt' prostitútky (triumf smrti)

A. Claesz: Smrť blázon (triumf smrti)

Mair von Landshut: Hodina smrti (triumf smrti)

H. Burgkmair st.: Milenci prekvapení smrťou (šerosvitový drevorez, triumf smrti, 1510)

P. Brueghel st.: Triumf smrti (16.st.)

A. Caron: Triumf smrti (16.st.)

P. Galle (rytec) podľa A. Carona: Triumf smrti (1565)

B. Bolswert podľa David Vinckboons: Smrť si podrobujú všetkých (triumf smrti, 1610)

H. Daumier: Dvaja doktori a smrť (perokresba čiernym atramentom, lavírovanie, triumf smrti, 19.st.)

triumfalís/štyl triumfalís - neostalinistická architektúra, ktorej vznik sa datuje približne do obdobia na prelome 20.-21.storočia; je jednou z mnohých *historizmov*, v tomto prípade historizmom iného historizmu, lebo tým a ničím iným bola architektúra stalinského obdobia pribl.30.-50.rokov; pre triumfalís je charakteristická masívna pompéznosť stavby, bohaté členenie fasády *pilastrami* a *stĺpmi* cez výšku niekoľkých poschodí (pozri *vysoký stĺpový poriadok*), ihlanové zakončenie strednej časti budov, prípadne celého zrást budov, z ktorých sa stáva akýsi palácový hybrid, voľná štylizácia hlavic a výrazný obrys stavby); na rozdiel od sovietskeho *stalinizmu*, kde sa týmto štýlom stavali predovšetkým štátne budovy, zjazdové paláce, vedecké centrá (napr. Lomonosova univerzita), v posovietskom období sa týmto štýlom stavajú moskovské luxusné bytové komplexy; ideové príčiny vzniku štýlu triumfalís zrejme treba hľadať v akejsi vzdorovitej snahe nájsť stratenú štátnu a národnú hrdosť, ktorá cielene pestovaná v stalinských časoch, bola vystavená ťažkým skúškam rozpadom sovietskeho štátu; zánik veľmoci otriasol tradičnou hrdosťou Rusov, ktorá bola vystavovaná nepretržitým ranám už od nástupu Gorbačova do úradu, keď ním vyhlásená glasnosť priniesla množstvo bolestných poznání a záverečný hospodársky prepád; pozri *ruské umenie*, *regionálny štýl*, *historizmus*, *socialistický realizmus*; *štýl*; *ruská architektúra*

triumfálna brána/víťazná - pozri *porta triumfalís*

triumfálne umenie - umenie zamerané na oslavu víťazstva; počiatky v magických praktikách praveku; pamätníky víťazstva (*tropaion*), z ktorých sa vyvinuli *víťazné oblúky*, *mauzoleá*, *víťazné brány*; tradícia triumfálneho umenia produktívna až do 19.st.; v antike: *trofej*, *columna rostrata*, *kvadriga*; v kresťanskom umení a stredoveku: „*tradicio legis*“, „*tradicio clavium*“, *Hodigitria*,

Majestas Domini, Pantokrator; Kristus triumfujúci, Cesta na Kalváriu, socha jazdecká;
v sovietskej architektúre: „*trímfalis*“; pozri *Kupido, Bitka na nebi* (Hall)

G. Romano: Triumf Tita a Vaspasiana (16.st.)

A. Bonaiuto: Triumf cirkvi pravej (freska kostola Santa Maria Novella vo Florencii, 1350)

P.-P. Prud'hon: Triumf Bonaparta a Mieru (18.-19.st.)

triumfálny kríž - víťazný kríž

triumfálny oblúk/arcus triumphalis - I. od 2.st.pred Kr. staroveký *pamätník* na počesť významného jedinca, na oslavu víťazstva (pozri *Titov oblúk*, *Titov oblúk*); pozri *víťazný oblúk*, *arcus triumphalis*

1.najstaršia forma s jedným oblúkom, *klenbou valenou* medzi dvoma širokými *piliermi*, hore *atika* s *dedikačnou* doskou, nad ňou socha alebo *kvadriga* oslavovaného jedinca (Rím, *Titov víťazný oblúk*)

2.v augustovskej dobe členený stĺpmi, *pilastrami*, *kladím*, *edikulami*, *frontónmi* a d'.

3. s tromi oblúkmi a vyšším stredným otvorom medzi 2 nižšími, bočnými otvormi (*Konštantínov oblúk*)

4.zvláštny typ: dvojoblúkový triumfálny oblúk a štvorstranný objekt s otvormi na všetkých stranách medzi 4 *piliermi* (gréč. *tetrapylon*, lat. *kvadrifrons*; v Tebesse a Tripolise)

5.od renesancie do 19.st. (*klasicizmus*, *empír*) opäť podľa rímskych vzorov; triumfálny oblúk vzorom pre európsky *portál*; pozri *Forum Romanum*; *archivolta*

II. v kresťanskej chrámovej architektúre oblúk oddeľujúci *lod' strednú* od *transeptu* alebo *chóru*, niekedy zdôraznený *víťazným krížom* zaveseným vo vrchole oblúka alebo stojacim na brvne, ktoré je pripevnené medzi pätkami oblúka; vedľa kríža býva často *Panna Mária* (na severnej strane) a sv.*Ján* (na južnej strane); pozri *cárska brána*; *mesačné obrazy*

Dudák súvislosti s heslom *románska architektúra*: v románskom chráme výklenky so sochami svätcov symbolizovali rímsky *triumfálny oblúk*

<http://www.lessing-photo.com/disping.asp?i=33020310+&cr=671&cl=1>

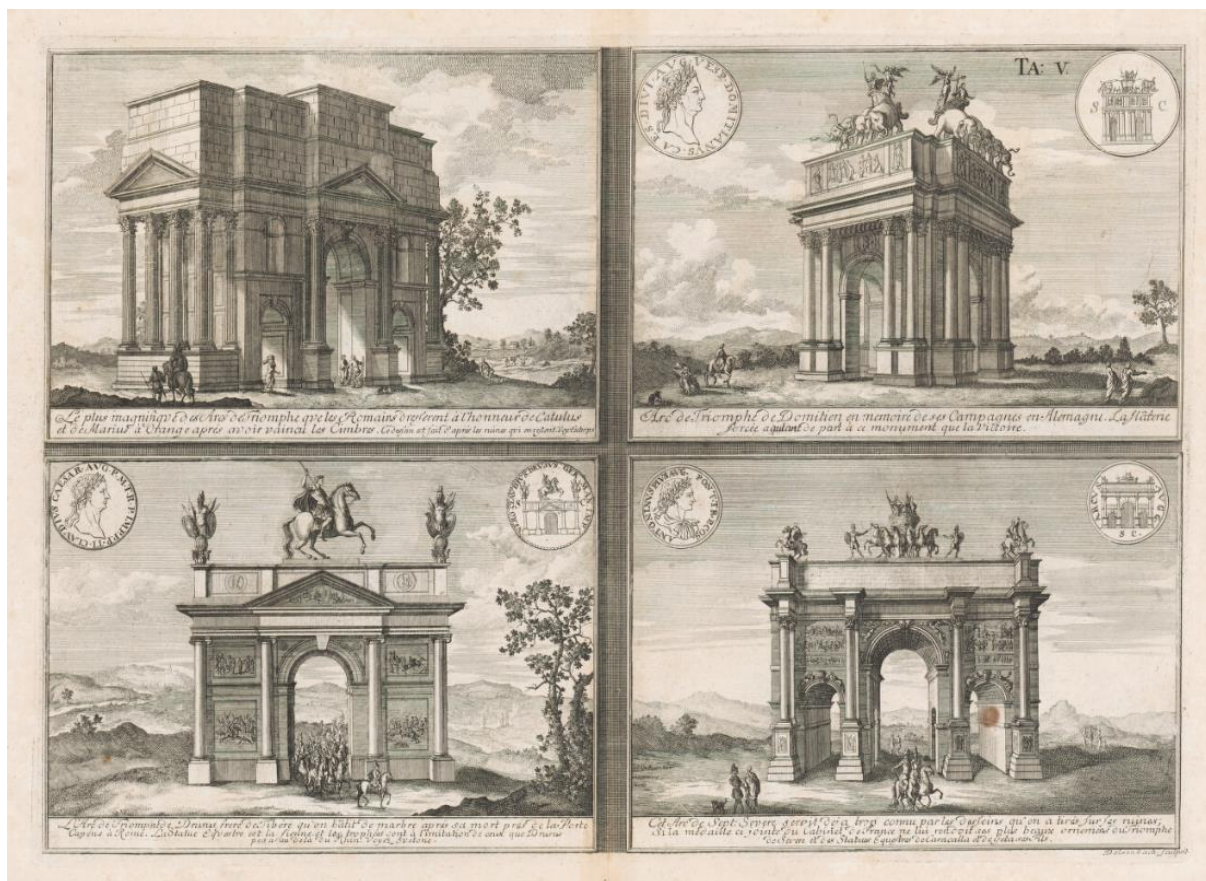

Domenichino: Triumfálny oblúk s alegóriami (1607-1615)

J. B. Fischer von Erlach, J. A. Delsenbach: Pohľad na Augustov most (lept, 1730)

J. B. Fischer von Erlach, J. A. Delsenbach: Pohľad na Augustov most (lept, 1730)

J. B. Fischer von Erlach, J. A. Delsenbach: Pohľad na štyri víťazné oblúky (lept, 1730)

H. Sebron: Sviatok bratstva na Place de l'Etoile 20 apríla 1848

A. van der Cabel podľa V. Codazzi: Capriccio s triumphálnym oblúkom a vojakmi (capriccio, 17.st.)

H. Robert: Triumfálny oblúk a rímske divadlo v Orange (1787)

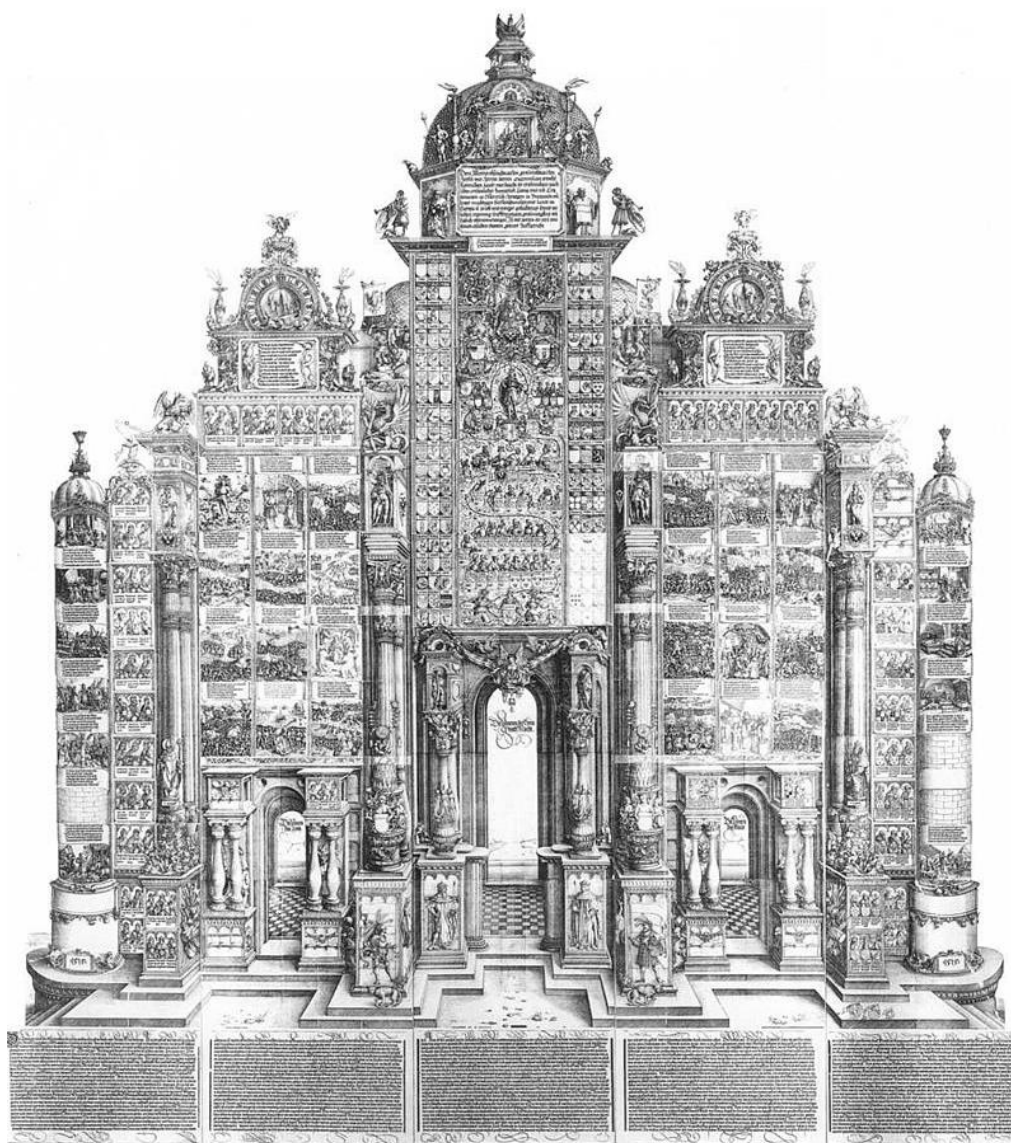
Triumfálny oblúk Konštantínov - *Konštantínov triumfálny oblúk*

Triumfálny oblúk Maximiliána I. - Vítazný oblúk (tiež známy ako oblúk Maximiliána I., v nemeckom jazyku: Triumfálny oblúk Maximiliána I.) je z 16. storočia monumentálna drevorytová tlač; Triumfálny oblúk je rad 192 drevoryt, ktorého výroba sa konala pod vedením A. Dürera r. 1515-1517; na jar r. 1512 cisár svätej rímskej ríše Maximilián I. Habsburský sa zastavil na viac ako dva mesiace v Norimbergu, kde sa stretol Dürerom; na oslavu cisára a jeho rodiny umelec potom navrhol nikdy nerealizovaný koncept gigantického drevorytu, skutočného predchodcu *plagátu*; skladá sa zo 192 blokov tlačných samostatne a zostavených spoločne tvoria veľkú triumfálny oblúk, na ktorom boli ilustrované príbehy života Maximiliána a jeho predkov, rovnako ako zložitá alegorické postavy; okrem príspevku Dürera, ktorý navrhol prácu, osobne nakreslil niektoré časti, najmä vo vzťahu k architektonickej výzdoby, a dohliadal na prácu rôznych pomôcok, na zvyšku prác sa podieľali učni, architekti a rezbári; za úžasný výkon bol umelec odmenený čiastkou sto zlatých; kompozitný obraz bola vytlačený z 192 samostatných drevených blokov; bol 295cm široký a 357cm vysoký; je jedným z najväčších výtlačkov, ktoré kedy boli vyrobené; bol určený na vloženie do stien radníc a palácov kniežat; jeho súčasťou je séria troch veľkých výtlačkov vytvorené pre Maximiliána, ostatné (137 panelov celkovej dĺžky 54m) zobrazujú víťazné ťaženie v období 1516-1518; na čele námetu ťaženia je veľký Triumfálny sprievod, ktorý tvorí 8 panelov vysokých 1,5m a dlhých 8m; keď bolo dielo dokončené, bolo distribuované ako propaganda ešte počas života Maximiliana

-táto séria bola popísaná historikom umenia Hyatt starostu ako „program Maximiliana papiera vznešenosti“; Stáli vedľa dvoch publikovaných životopisných alegórie vo verši Theuerdank a Weißkunig, ťažko ilustrovaných s drevorezbami. Veľmi veľké multi-list tlačí určené na dekoráciu stien bol rys na začiatku 16. storočia, aj keď ich použitie týmto spôsobom znamená, že ich prežitie je mimoriadne nízka. Odtlačky vľakol, ktoré majú byť ručne maľované, ale iba dve sady dojmy z prvého vydania prežiť s moderným sfarbenie (ktorá sa konala v Berlíne a Prahe). [2] Architektonická forma oblúka, ktorý navrhol tirolský architekt a dvorného maliara Jörg Kölderer a vypracovaná Maximiliana súd historik a matematik Johannes Stabius, modelovanie na triumfálny oblúky Walhalla rímskych cisárov v starom Ríme (Aj keď Maximilian oblúk, ktorý nikdy nemal v úmysle byť konštruované v kameni). Je júna boli inšpirovaní šiestich panelu drevoryt "pohľad na

Benátky", s nadhľadom Benátok navrhol Jacopo de' Barbari a vydané v Norimbergu vydavateľ Anton Kolb, Obaja ikona Zadané pracovného pomeru Maximilian od asi 1500 . Podrobné výkresy pre drevoryt vlkolaka vytvorené medzi 1512-1515, a to predovšetkým Albrechta Dürera a jeho žiakov, Hans Springinklee a Wolf Traute; na sprievodných okrúhle veže sú pripisované Albrecht Altdorfer. [1] Návrh obsahuje tri oblúky: centrálny oblúk sa nazýva "Česť a Might", ľavý oblúk "Chvála", a pravo oblúk "Šľachta". Každý oblúk je ilustrovaný scény V súvislosti s Maximiliánom vrátane rodokmeni nad stredný oblúk, ktorý zahŕňa Julius Caesar, Alexander Veľký a Hercules, lemovaný heraldických erbov a 12 historických scén, nad každou z dvoch bočných oblúkov. Na ľavej strane sú busty cisárov a kráľov, a na pravej strane sú Maximilian predkovia. Veže na každý Sideshow scény z Maximiliana súkromného života. Mnoho panely obalu reaktora popisný text a dlhý nápis na dne Opisuje celok. Dizajn zahŕňa prvky egyptských hieroglyfov, ovplyvnil Willibald Pirckheimer je 1512 preklade hieroglyphic rímsky autora Horapollo. Tlač je datovaný 1515 na dvoch blokoch, čo znamená ak návrhy vlkolak dokončil (s výnimkou 24. historického bloku - s cieľom dokázať, Maximilian hrob - ktorá zostala prázdna). Drevené bloky vlkolak rez 1515-1517 Hieronymus Andreae v Norimbergu, nie je pochýb o tom s podporou dielne. Asi 700 sád odtlačkov vlkolak vytlačená v prvom vydaní v roku 1517-1518, a givenName Maximilián ako darčeky, väčšinou do miest a kniežat Svätej ríše rímskej. Príkladom prvého vydania patria tie v tlačovej miestnosti v British Museum, Albertina vo Viedni, a múzea v Berlíne, Kodani, Prahe i inde. Druhé vydanie asi 300 arcivojvodom Ferdinandom oprávnených Čo (Maximilian vnuka a neskoršieho cisára Svätej ríše rímskej), v 1526-1528, a tretie vydanie od arcivojvodu Karola Ferdinanda (syn) v 1559 samostatných edíciách len scény z život Maximiliana boli vytlačené , prvý v roku 1520 tesne po jeho smrti. [1] samostatný tlač hrobu, ktorý je sám Ďalšou významnou Habsburský propagandizing, čo vytvoril, musí byť prelepené prázdne dvacátéčtvrtého historického panelu. Štvrté vydanie, ktoré publikoval Adam Bartsch vo Viedni v roku 1799, s veľa z bloku prejavujú značný opotrebeniu - niekoľko chýbajúcich blokov vlkolak Nahradil leptov od Bartsch (vrátane bitky Utrecht Maximilian korunováciu, a prvý kongresu vo Viedni, 24. panel ukazuje nový obraz bitky Pavie). Piate vydanie Nasledoval v 1886. 171 z 192 pôvodných drevených klátov prežiť, a sú v držbe Albertina vo Viedni. [3]

[http://en.wikipedia.org/wiki/Triumphal_Arch_\(woodcut\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Triumphal_Arch_(woodcut))

A. Dürer: Triumfálny oblúk Maximiliána I. (drevořyt, 16.st.)

triumfálny stĺp - víťazný stĺp

triumfujúci Kristus - *Kristus triumfujúci*

triumfujúci Kúrido - *Kúrido triumfujúci*